

Disertační práce pojednává o antinomiích definice a praxe tzv. multikulturní výchovy a o jejích východiscích a z nich vyplývajících paradoxech, které destabilizují její koncept a zpochybňují potenci k naplňování cílů, které si klade. Analýza se opírá o poznatky a přístupy vycházející z pozic filosofických a filosoficko-antropologických, z pozic filosofie sociálních věd, sociologie vědění, teorií formulovaných sociální a kulturní antropologií, politickou filosofií a post-strukturální filosofií jazyka, která chápe jazyk jako nástroj či metaforu pro porozumění a význam slov jako intertextuální. Cílem práce je nahlédnout pojmy, definice, konstrukci a optiku konceptů tzv. multikulturní výchovy z pohledu kritické filosofie výchovy.